

**REGLEMENTĂRILE
CONSTITUȚIONALE PRIVIND
PRINCIPIUL SEPARAȚIEI
PUTERILOR ÎN UNELE STATE
ÎNAINTE DE 1831**

Dr. Roxana GHERGHE
Universitatea „Constantin Brâncuși” din
Târgu-Jiu

Rezumat:

Schimbările, prefacerile și mutațiile din apusul Europei, sub impactul revoluțiilor, au schimbat relațiile medievale dintre oameni și pe cele politice dintre state. În operele iluministilor și apoi, în vâltoarea revoluțiilor din America și Franța, ideile de libertate individuală au pregătit lumea pentru noua ordine modernă, în care liberalismul a devenit o adevărată religie. În consecință, secolul al XIX-lea, a devenit secolul naționalismului, democratismului și revoluționarismului.

Cuvinte cheie: democratism, separația puterilor, libertate individuală, noua ordine modernă.

1. Principiul separației puterilor în Statele Unite ale Americii

Conflictul dintre Regatul Marii Britanii și cele treisprezece colonii ale sale din America de Nord din anii 1773-1781 s-a încheiat prin Tratatul de la Versailles (1783), iar Anglia a recunoscut independența fostelor sale colonii¹.

Încă înainte de 4 iulie 1776 patru state au elaborat o serie de constituții: New Hampshire (5 ianuarie și o nouă constituție în 1784), Carolina de Sud (martie 1776 și o nouă constituție în 1784), Virginia (12 iunie), New Jersey (2 iulie), Maryland și

**CONSTITUTIONAL REGULATIONS ON
THE PRINCIPLE OF POWERS
SEPARATION INSIDE THE STATE IN
CERTAIN STATES BEFORE 1831**

PhD Roxana GHERGHE
„Constantin Brâncuși” University of
Târgu-Jiu

Abstract:

The changes, the transformations and the mutations in the Western Europe, under the revolutions impact, have changed the medieval relationships between people and the political ones between states. In the illuminists' works and then, in the whirligig of the revolutions in America and France, the ideas of individual freedom have prepared the world for the new modern order where liberalism has become a real religion. Therefore, the 19th century has become the century of nationalism, democracy and revolutionism.

Key words: democracy, separation of powers, individual freedom, new modern order.

1. The Principle of Powers Separation inside the United States of America

The conflict between the Kingdom of Great Britain and its thirteen colonies in North American since 1773-1781 was ended by the Versailles Treaty [\(1783\)](#), and England acknowledged the independence of its former colonies⁴⁹.

Before July, 4th 1776 four states had elaborated a series of constitutions: New Hampshire (January, 5th and a new constitution in 1784), South Carolina (March 1776 and a new constitution in 1784), Virginia (June, 12th), New Jersey (July, 2nd),

Delaware (august), Pennsylvania (septembrie), Carolina de Nord (decembrie), Georgia (februarie 1777), New York (aprilie 1777). În Constituția statului Virginia se prevedea că: „libertatea și independența sunt drepturi firești și inerente ale omului, întreaga putere aparține și emană de la popor; guvernul este în slujba poporului și acesta are dreptul să-l reformeze sau să-l înlăture pe care ce o crede de cuviință; slujbele și demnitățile nu pot fi transmise către descendenți; separarea rațională a puterilor; necesitatea de alegeri corecte și dese; suveranitatea poporului nu poate fi suspendată nici chiar temporar sub motiv de forță majoră; legile nu pot avea efecte retroactive; interzicerea perchiziției, arestării sau confiscării cu caracter general; garantarea libertății presei; forțele militare vor fi supuse puterii civile; statul nu are voie să se amestece în problemele religiei”². Benjamin Franklin și Thomas Paine, autorii Constituției Pennsylvaniei au prevăzut principiul separației puterilor în stat. Puterea legislativă urma să fie încredințată unui organ unicameral, ales anual de toți cei care plăteau dări (bărbați de peste 21 de ani). Dreptul de a fi ales îl avea orice persoană care își avea domiciliul de cel puțin doi ani în orașul sau comitatul respectiv. Nimeni nu putea fi ales mai mult de două legislaturi consecutive și nu putea fi reales decât după o întrerupere de trei ani. Organul legislativ avea dreptul de a revoca și judeca orice funcționar de stat, justiție sau administrație. Acest act mai stabilea că legile penale aflate în vigoare vor fi revizuite cât mai curând revizuite de către organul legislativ.

În Constituția statului Carolina de Sud se prevedea separația puterilor în stat. Puterea legislativă era încredințată unui organ bicameral format din Camera Reprezentanților și Senat. Cei care voiau să fie aleși în Camera Reprezentanților trebuiau să aibă o moșie de trei mii de lire. Cei care voiau să fie aleși în Senat urmau să aibă o moșie de două mii de lire sterline,

Maryland and Delaware (August), Pennsylvania (September), North Carolina (December), Georgia (February 1777), New York (April 1777). In the Constitution of the state of Virginia it was stipulated that: “freedom and independence are natural and inherent human rights, the entire power belongs to and emanate from the people; the government works for the people who has the power to reform or to remove whoever it wants; the jobs and the dignities cannot be transmitted to the descendants; the reasonable separation of powers; the necessity of correct and often elections; the people’s sovereignty cannot be suspended, not even temporarily for a reason of major force; the laws cannot have retroactive effects; the prohibition of the search, arrestment or of the general confiscation; guaranteeing the freedom of press; the military forces will be submitted to the civil power; the state is not allowed to interfere in the religious problems”⁵⁰. Benjamin Franklin and Thomas Paine, the authors of the Constitution of Pennsylvania stipulated the principle of the powers separation inside the state. The legislative power was to be entrusted to a unicameral organ yearly elected by all the ones who were paying taxes (men older than 21). The right to be elected belonged to any person who had had his residence in the respective city or county for at least two years. Nobody could be elected for more than two consecutive legislatures and anyone could be re-elected only after a cessation of three years. The legislative organ had the right to revoke and judge any civil servant, justice or administration. This document also established that the valid criminal laws would be reviewed as soon as possible by the legislative organ.

In the Constitution of the state of South Carolina it was stipulated the powers separation within the state. The legislative power was entrusted to a bicameral organ consisting of the Chamber of Representatives and the Senate. The ones who wanted to be re-elected in the Chamber of the

iar dacă nu avea reședința în districtul respectiv, de șapte mii de lire. Guvernatorul și cei opt consilieri aleși de ambele camere reunite, trebuiau să posede o moșie în valoare de zece mii de lire sterline. Senatul numea judecătorii de pace, în timp ce ofițerii de justiție, șerifii, ofițerii de la gradul de căpitan în sus, erau aleși prin scrutin de Senat și de Cameră. Dreptul de vot îl aveau numai oamenii albi care dețineau avere de 50 de acri cu impozitele plătite la zi. Puterea executivă era exercitată de un consiliu format din 13 membri, aleși trienal și un președinte care însă nu avea nici o putere. Nici președintele, nici consiliul nu aveau drept de veto sau altă posibilitate legală de a împiedica lucrările legislaturii. Dezbaterile legislativului erau publice și jurnalul lor publicat săptămânal. Legile de interes obștesc trebuiau în prealabil supuse dezbaterii publice și nu puteau fi votate decât în sesiunea următoare.

În Constituția statului Massachusetts, adoptată în anul 1780, se preciza că guvernatorul avea dreptul de veto absolut. Atribuțiile acestuia erau următoarele: numea împreună cu consiliul său judecătorii, procurorul general, șerifii, procurorii, ofițerii armatei și flotei. Adunării legislative îi erau conferite puteri exclusive și depline în ceea ce privește legislația. Drept de vot avea întreaga populație masculină liberă³. În timpul Războiului de Independență ca urmare a Declarației de Independență a Statele Unite ale Americii, cele treisprezece colonii britanice, care s-au răsculat contra Imperiul Britanic, au format pentru început un guvern central având Congresul Continental ca unica sa entitate componentă. Congresul Continental era un organ strict legislativ, care de cele mai multe ori nu putea să elaboreze legi datorită absenteismului frecvent al membrilor acestuia. Puterile executivă și judiciară nu existau. La 15 noiembrie 1777, acest Congres Continental a votat „Articolele

Representatives must have a fortune of three thousand pounds. The ones who wanted to be elected in the Senate were to have a fortune of two thousand pounds and if they did not have their residence in the respective district, of seven thousand pounds. The governor and the eight counsellors elected by both of the reunited chambers must have a fortune of ten thousand pounds. The Senate settled the peace judges while the justice officers, the sheriffs, the officers higher than the captain degree were elected by vote by the Senate and by the Chamber. The right to vote belonged only to the white people who had a fortune of 50 acres and had paid all the taxes. The executive power was exerted by a council composed of 13 members triennially elected and a president who had no power. Neither the president, nor the council had the right to veto or other legal possibility to stop the works of the legislature. The debates of the legislative power were public and their journal was weekly published. The public interest laws must be subsequently submitted to the public debate and they could be voted only in the next session.

In the Constitution of the state of Massachusetts, adopted in 1780, it was specified that the governor had the absolute right to veto. His attributions were: settling together with his council the judges, the general prosecutor, the sheriffs, the prosecutors the officers of the army and of the fleet. The Legislative Assembly had exclusive and complete powers on the legislation. The right to veto belonged to the entire free male population⁵¹. During the Independence War, as a consequence of the Declaration of Independence of USA, the thirteen British colonies, who rose in revolt against the British Empire, formed for the beginning a central government having the Continental Congress as its unique composing entity. The Continental Congress was a strictly legislative organ that mostly could not elaborate laws because of the frequent absenteeism of its members. The executive power and the judicial one did not exist. On November, 15th

Confederației” care consacra crearea Statelor Unite ale Americii sub forma unei confederații de state. În fruntea confederației se afla Congresul format din reprezentanții statelor membre, desemnați pe un an. Fiecare stat membru avea dreptul la un singur vot în cadrul Consiliului. Pentru problemele mai importante precum: declararea războiului, încheierea de tratate internaționale, emisiunea de monedă, întreținerea armatei și a flotei, numirea comandatului suprem se cerea consimțământul a 9 din cele 13 state. Articolele Confederației au mai prevăzut crearea unui Comitet al statelor alcătuit din 13 membri. Acesta funcționa între sesiunile Congresului și putea lua orice hotărâre, cu excepția acelor pentru care era nevoie de votul afirmativ a nouă state. Anii de după încheierea războiului au fost consacrați organizării noului stat. Unificarea celor 13 colonii a fost dificilă. Lupta politică s-a dat între republicanii, care doreau independența fiecăreia din fostele colonii, și federaliștii, conduși de Washington, adepții unității coloniilor. Disensiunile s-au stins abia după Convenția de la Annapolis, Maryland, Congresul Confederației a aprobat un plan de revizuire a *Articolelor Confederației* (21 februarie 1787). La 25 mai 1787 s-a întrunit Convenția de la Philadelphia la care au participat 55 de persoane (15 plantatori-proprietari de sclavi, 24 de plantatori și neguțători care se ocupau și cu cămătăria, 16 speculanți de pământuri, industriași, armatori)⁴ printre care se număra Benjamin Franklin, guvernatorul Morris, James Madison, Alexander Hamilton, Rufus King, Elbridge Gary, Samuel Adams, John Adams și Jefferson⁵. La 29 mai M. Randolph, primul delegat al statului Virginia, a prezentat un proiect de constituție care prevedea constituirea unui organ legislativ format din două camere: una inferioară Camera Reprezentanților, aleasă de către națiune și alta superioară Senatul⁶, aleasă de către organele legislative ale statelor. Organul legislativ

1777, this Continental Congress voted for “The Articles of the Confederation” that was consecrating the creation of the United States of America as a confederation of states. In top of the confederation, there was the Congress formed of the representatives of the member states who were assigned for a year. Each member state had the right to one vote in frame of the Council. For the more important problems such as: declaring the war, contracting international treaties, emitting the currency, supporting the army and the fleet, settling the supreme commander it was required the consent of 9 of the 13 states. The articles of the Confederations have also stipulated the creation of a Committee of the states composed of 13 members. This worked between the sessions of the Congress and could make any decisions, except for the ones that needed the affirmative vote of nine states. The years after the end of the war were consecrated to the organization of the new state. The unification of the 13 colonies was difficult. The political fight was between the republicans who wanted the independence of each of the former colonies, and the federalists led by Washington, supporters of the unity of the colonies. The dissensions were ended only after the Annapolis Convention, Maryland, the Congress of the Confederation has approved a plan of reviewing the *Articles of the Confederation* (February, 21st 1787). On May, 25th 1787 there was a reunion of the Philadelphia Convention to which 55 persons participated (15 planters – slave owners, 24 planters and merchants who were also usurers, 16 land speculators, industrialists, freighters)⁵² among which we may mention Benjamin Franklin, governor Morris, James Madison, Alexander Hamilton, Rufus King, Elbridge Gary, Samuel Adams, John Adams and Jefferson⁵³. On May, 29th M. Randolph, the first delegate of the state of Virginia, presented a constitution design that stipulated the constitution of a legislative organ composed of two chambers: a lower one, the Chamber of the Representatives, elected by the nation

urma să exercite toate atribuțiile care țineau de competența confederației, inclusiv dreptul de „a respinge toate legile adoptate de diverse state și care contraveneau articolelor uniunii”. Se mai prevedea constituirea unui executiv federal și a unui corp judiciar federal constituit din una sau mai multe curți supreme și din tribunale subordonate. Acest corp judiciar urma să aibă, în înțelegere cu executivul, dreptul de a revizui legile. Charles Pinckney, reprezentantul statului Carolina de Sud, a prezentat Convenției un alt proiect care, în principiu, nu se deosebea de proiectul statului Virginia. La 15 iunie N. Patterson, reprezentantul statului New Jersey, a prezentat un proiect cunoscut sub numele de „proiectul New Jersey”. Acest proiect menținea Congresul dar crea și un executiv plural și un organ judiciar federal, cu atribuții limitate. Problema a fost rezolvată prin așa-numitul „Mare Compromis” în virtutea căruia fiecare stat avea o reprezentare egală în Senat, iar pentru Camera inferioară reprezentarea avea la bază „federal ratio”, adică după numărul populației libere plus 3/5 populație de culoare. La 17 septembrie Convenția și-a încheiat lucrările. Din cei 55 de delegați care reprezentau statele la Convenția de la Philadelphia, numai 38 au fost de acord cu aprobarea actelor Convenției. Cu toate acestea, în cele din urmă s-a decis că „Convenția a fost făcută prin consimțământul unanim al statelor”. Proiectul de constituție a fost semnat la 17 septembrie, ratificat de către 2/3 din state în cursul anului 1788 și a intrat în vigoare la 1 ianuarie 1789⁷. Nu l-au ratificat Rhode Island și Carolina de Nord⁸. Potrivit acesteia, Statele Unite ale Americii deveneau o republică federală, compusă din cele 13 state și care avea la bază principiul separării puterilor în stat.

Puterea executivă era încredințată unui președinte ales pe 4 ani, care exercita funcția dublă de șef al statului și al guvernului și era, de asemenea,

and a higher one, the Senate⁵⁴, elected by the legislative organs of the states. The legislative organ was to exert all the attributions related to the competence of the confederation, including the right “to reject all the laws adopted by different states and that contradicted the articles of the union”. It was also stipulated the constitution of a federal executive and of a federal judicial body by one or several supreme courts and by the subordinated courts. This judicial body was to have, in agreement with the executive power, the right to review the laws. Charles Pinckney, the representative of the state of South Carolina, has presented to the Convention another project that was not mainly different from the project of the state of Virginia. On June, 15th N. Patterson, the representative of the state of New Jersey, presented a project also known as „New Jersey Project”. This project was keeping the Congress but it was also creating a plural executive power a federal judicial organ, having limited attributions. The problem was solved by the so-called “Big Compromise” under which every state would have an equal representation in the Senate, and for the lower Chamber, it was based on the „federal ratio”, namely on the number of the free population plus 3/5 of the black population. On September, 17th the Convention ended its works. Among the 55 delegates who represented the states at the Philadelphia, only 38 of them agreed to the approval of the Convention documents. Although, finally it was decided that “the Convention was made by the unanimous consent of the states”. The constitution project was signed on September, 17th, ratified by 2/3 of the states during the year of 1788 and it became valid on January, 1st 1789⁵⁵. It was not ratified by Rhode Island and North Carolina⁵⁶. According to this, the United States of America were becoming a federal republic composed of the 13 states and being based on the principle of the powers separation inside the state.

The executive power was entrusted to a president elected for 4 years who exerted

comandantul suprem al armatei și al flotei și conducea politica externă⁹. Șeful statului cerea opinia scrisă a titularului oricărui departament executiv privind orice problemă legată de însărcinările serviciului lor. El avea dreptul să comute sau să grațieze pedepse pentru infracțiuni contra SUA, afară de cazurile de punere sub acuzare specială¹⁰.

Organele legislative ale statelor desemnau un număr de electori prezidențiali egal numărului total al senatorilor și membrilor Camerei Reprezentanților. Din patru în patru ani, electorii votau pentru alegerea președintelui și vicepreședintelui. Puterea legislativă este atribuită unui organism bicameral, Congresul, format din Senat și Camera Reprezentanților. Senatul era constituit din câte doi reprezentanți ai fiecăruia din statele federației numiți pe o perioadă de șase ani de către adunările legislative din state, iar Camera Reprezentanților din deputați aleși în număr proporțional cu numărul locuitorilor fiecărui stat pe o perioadă de doi ani. Principalele atribuții ale Congresului erau: votarea legilor, stabilirea și perceperea taxelor, impozitelor directe și indirecte, baterea de monedă, declararea de război, ratificarea tratatelor încheiate cu alte state, stabilirea de sancțiuni pentru falsificarea monedei, înființarea de tribunale inferioare Curții Supreme, mobilizarea și întreținerea armatelor, înființarea și întreținerea flotei, mobilizarea poliției pentru executarea legilor Uniunii pentru reprimarea insurecțiilor și respingerea invaziilor, luarea de măsuri pentru organizarea, înarmarea și disciplinarea poliției, definirea și pedepsirea actelor de piraterie¹¹. În ceea ce privește inițiativa legilor, aceasta aparținea Congresului, care o exercita în cadrul fiecărei Camere în parte.

Puterea judecătorească aparținea Curții Supreme de Justiție, instituție creată în timpul președinției lui Washington, formată dintr-un președinte, care trebuia să

the double job of state leader and government leader and he was also the supreme commander of the army and fleet and he led the external politics⁵⁷. The state leader demanded the written opinion of the titular of any executive department regarding any problem related to the tasks of their service. He had the right to switch or pardon punishments for offences against USA, except for the cases when it is about the special accusation⁵⁸.

The legislative organs of the states were assigning a number of presidential electors equal to the total number of the senators and of the members of the Chamber of the Representatives. Every four years, the electors voted for the election of the president and of the vice-president. The legislative power is attributed to a bicameral organism, the Congress, composed of the Senate and the Chamber of the Representatives. The Senate was constituted of two representatives of each of the states of the federation assigned for six years by the legislative assemblies of the states and the Chamber of the Representatives of the deputies elected proportionally to the number of inhabitants of each state for two years. The main attributions of the Congress were: voting the laws, establishing and perceiving the taxes, the direct and indirect taxes, the coinage, declaring the war, ratifying the treaties contracted to other states, establishing sanctions for the uttering of the fake coins, settling the courts lower than the Supreme Court, mobilizing and supporting the armies, settling and supporting the fleet, mobilizing the police for executing the laws of the Union in order to repress the insurrections and to reject the invasions, taking measures for the organization, the arming and the discipline of the police, defining and punishing the piracy⁵⁹. Regarding the law initiative, it belonged to the Congress that was exerting it in frame of each Chamber.

The judicial power belonged to the Supreme Court of Justice, an institution created during Washington's presidency

fie „eminent jurist, om de stat și lider”¹² și cinci consilieri, celor trei curți de apel districtuale (compuse din doi judecători de la Curtea Supremă și un judecător districtual) și celor treisprezece tribunale federale¹³. Ca instanță de recurs și apel, Curtea Supremă judeca recursurile și apelurile împotriva hotărârilor date de celelalte instanțe federale. Ca instanță de fond, ea judeca infracțiunile comise de reprezentanții diplomatici și consulari, precum și acele litigii în care una din părți era un stat membru al federației¹⁴. În timpul președinției lui Washington toți magistrații urmau să fie numiți de președinte și confirmați de Senat¹⁵. Curtea Supremă s-a întrunit prima dată la 1 februarie 1790, la Royal Exchange, o clădire aflată în zona Wall Street din New York, sesiunea durând doar zece zile. Primul președinte al ei a fost numit John Jay din New York, ce avusese un rol important în redactarea Constituției acestui stat. Un alt președinte al Curții a fost în perioada 1801-1835 John Marshall care a reușit să obțină implicarea acestei instanțe de judecată în procesul de adoptare a deciziilor politice¹⁶.

Potrivit Constituției, votul era cenșitar, iar sclavia era menținută. Beneficiau de dreptul de vot 120000 de locuitori din cei peste 3 milioane¹⁷.

În primii doi ani de la intrarea în vigoare a Constituției au fost propuse, adoptate și ratificate primele 16 amendamente, în completarea prevederilor inițiale. Ele au intrat în vigoare la 15 decembrie 1791¹⁸. Doar două din aceste amendamente se referă la puterile statului. Astfel, amendamentul XI declară instanțele judecătorești ca incompetente să judece și să rezolve procese pornite contra vreunui stat-membru de către un cetățean al altui stat-membru sau de cetățeni ori supuși ai vreunui stat străin. Amendamentul XII reglementa modul de alegere a președintelui și vicepreședintele SUA¹⁹.

formed of a president who should have been “an eminently jurist, a statesman and a leader”⁶⁰ and five counsellors for the three district courts of appeal (composed of two judges of the Supreme Court and a district judge) and for the thirteen federal courts⁶¹. As a court of appeal, the Supreme Court was also judging the appeals against the decisions made by the other federal courts. As a basic court, it was judging the offences committed by the diplomatic and consular representatives and also those litigations where one of the parties was a member state of the federation⁶². During Washington’s presidency, all the magistrates were to be assigned by the president and confirmed by the Senate⁶³. The Supreme Court had its first reunion on February, 1st 1790, at Royal Exchange, a building situated in Wall Street area of New York, and the session lasted for only ten days. Its first president was John Jay of New York, who had had an important role in the edition of the Constitution of this state. Another president of the Court was, between 1801-1835, John Marshall who managed to obtain the involvement of this judicial court in the process of adopting the political decisions⁶⁴.

According to the Constitution, the vote was based on the fortune and the slavery was kept. 120000 inhabitants of more than 3 million benefited from the right to vote⁶⁵.

In the first two years since the validation of the Constitution, there were suggested, adopted and ratified the first 16 amendments, completing the initial stipulations. They became valid on December, 15th 1791⁶⁶. Only two of these amendments refer to the powers of the state. Therefore, amendment XI declares the judicial courts as being unable to judge and solve processes started against a member state by a citizen of another member state or by citizens or subjects of a foreign state. Amendment XII regulated the way of electing the USA president and vice-president⁶⁷.

2. Principiul separației puterilor în Franța

La 26 august 1789 în plină desfășurare a ostilităților revoluționare din Franța a fost adoptată „Declarația drepturilor omului și cetățeanului”²⁰ care proclama printre altele suveranitatea națiunii și nu pe cea a monarhiei: „Principiul oricărei suveranități se întemeiază pe națiune. Nici o clasă, nici un individ nu pot să manifeste vreo autoritate care să nu se bazeze în mod limpede pe aceasta”²¹. Adunarea Constituantă a instaurat o monarhie constituțională. S-a mai stabilit că numai cetățenii care plătesc un impozit (cens) echivalent cu cel puțin salariul pe trei zile de muncă, au dreptul să voteze. Primele alegeri bazate pe sufragiu censitar au desemnat pentru doi ani o Adunare legislativă independentă față de rege, care nu avea dreptul să o dizolve. Văzând că situația politică internă se complică din ce în ce mai mult, familia regală a încercat să părăsească țara și să fugă în străinătate. Regele a fost oprit la Varennes, în 21 iunie 1791. A fost readus la Paris, la 25 iunie, și a fost suspendat. În septembrie același an, în fața dezordinilor în creștere și a ostilității vechilor monarhii europene, majoritatea moderată din Adunarea Constituantă a decis să-l reinstaleze pe Ludovic al XVI-lea pe tron, în speranța de a frâna radicalismul Revoluției și de a împiedica o intervenție străină. La 3 septembrie 1791 a fost votată o nouă Constituție în care era formulat și principiul separației puterilor în stat. Astfel, conform titlului III cele trei puteri erau: legislativă, executivă și judecătorească. Puterea legislativă era exercitată de Adunarea Națională compusă din „reprezentanții temporari, în mod liber aleși de către popor, pentru a fi exercitată prin ea”²². Această Adunare propunea, dezbătea și aproba legile, stabilea și repartiza impozitele și contribuția directă între departamente, decreta crearea sau

2. The Principle of Powers Separation in France

On August, 26th 1789, during the development of the revolutionary hostilities in France, it was adopted “The Declaration of the Human and Civic Rights”⁶⁸ that proclaimed, among other things, the sovereignty of the nation, not of the monarchy: “The principle of any sovereignty is based on the nation. No class, no individual can manifest any authority that is not clearly based on that”⁶⁹. The Constituent Assembly installed a constitutional monarchy. It was also established that only the citizens paying a tax (qualification) equivalent to at least the salary for three work days have the right to vote. The first elections based on the suffrage related to the fortune assigned for two years a Legislative Assembly that did not depend on the king who had no right to dissolve it. Noticing that the intern political situation is more and more complicated, the royal family tried to leave the country and to run abroad. The king was stopped at Varennes, on June, 21st 1791. He was brought back to Paris, on June, 25th and he was suspended. In September of the same year, in front of the increasing disorders and of the hostilities of the old European monarchy, the moderated majority of the Constituent Assembly decided to reinstall Louis XVI on the throne, hoping to stop the radicalism of the Revolution and to stop a foreign interference. On September, 3rd 1791, it was voted a new Constitution where it was also formulated the principle of powers separation inside the state. Therefore, according to the title III, the three powers were: the legislative one, the executive one and the judicial one. The legislative power was exerted by the National Assembly composed of “temporary representatives freely elected by the people, in order to be exerted by means of it”⁷⁰. This Assembly suggested, debated and approved the laws, established and assigned the taxes and the direct contribution between the departments, enacted the creation or the suppression of the

suprimarea sarcinilor publice, permitea sau interzicea intrarea trupelor străine pe teritoriul Franței, dispunea de dreptul de urmărire penală a miniștrilor sau a altor înalți funcționari de stat acuzați de încălcarea normelor constituționale ori de complot împotriva statului, ratifica tratatele de pace, de alianță și de comerț²³.

Puterea executivă era încredințată regelui. Conform stipulațiilor noii constituții, suveranul nu putea iniția legi ci doar să le recomande corpului legislativ. Acesta putea însă să refuze sancționarea legilor votate de către Adunarea Națională, dar numai pentru un timp. O lege votată în trei legislaturi consecutive, după al treilea vot era considerată din oficiu ca aprobată de rege²⁴. Regele avea dreptul să numească și să revoce pe miniștri, pe ofițerii superiori și pe funcționari, să primească și să numească pe ambasadori, să încheie și să semneze tratatele de pace, de alianță și de comerț care erau supuse ulterior spre ratificarea Adunării Naționale. Tot suveranul era și șeful suprem al armatei și al flotei²⁵.

Puterea judecătorească a fost încredințată judecătorilor „aleși pe timp limitat de popor”. Aceștia nu aveau voie „să se amestece în exercițiul puterii legislative, nici să suspende executarea legilor”²⁶. Pentru judecarea crimelor politice a fost creată Înalta Curte Națională. Cea mai importantă instituție judiciară în statul francez era însă Tribunalul de Casație, care avea sarcina de a se pronunța asupra modului în care au fost sau nu respectate formele procesului²⁷.

După redactarea constituției, Adunarea Constituantă s-a dizolvat. Locul ei a fost luat de Adunarea Legislativă, aleasă pe baza constituției din 1791. Reprezentanții burgheziei au reușit să obțină majoritatea voturilor din Adunare. Astfel, reprezentanții burgheziei financiare, bancherii și comercianții dețineau 269 de locuri, în timp ce aripa stângă avea 136 deputați împărțiți în două tabere: girondinii

public tasks, allowed or forbade the entrance of the foreign troupes on the territory of France, had the right to criminal investigation of the ministries or of the other high civil servants accused for the disrespect of the constitutional norms or for complot against the state, ratified the treaties of peace, alliance and commerce⁷¹.

The executive power was entrusted to the king. According to the stipulations of the new constitution, the sovereign could not initiate laws, but only recommend them to the legislative body. But it could also refuse the sanctioning of the laws voted by the National Assembly, but only for a while. A law voted in three consecutive legislatures, after the third vote was considered ex officio as approved by the king⁷². The king had the right to assign and revoke the ministers, the high officers and the civil servants, to receive and assign he ambassador, to contract and sign the treaties of peace, alliance and commerce that were subsequently submitted to the ratification of the National Assembly. The sovereign was also the supreme leader of the army and of the fleet⁷³.

The judicial power was entrusted to the judges “temporarily elected by the people”. They were not allowed “to interfere in the exertion of the legislative power or to suspend the execution of the laws”⁷⁴. For judging the political offences, it was created the High National Court. But the most important judicial institution in the French state was the Cassation Court that had the task to pronounce on the way the forms of the process were respected or not⁷⁵.

After editing the constitution, the Constituent Assembly was dissolved. Its place was taken by the Legislative Assembly, elected based on the 1791 constitution. The representatives of the bourgeoisie managed to obtain the majority of the votes in the Assembly. Thus, the representatives of the financial bourgeoisie, the bankers and the merchandisers owned 269 places while the left area had 136 deputies divided in two parts: Girondists and Jacobins. The king

și iacobinii. Regele a acceptat să contrasemneze noua constituție, care transforma Franța într-o monarhie constituțională. La 20 aprilie 1792 a fost declanșat războiul împotriva Austriei, care a afectat negativ evoluția Franței. Armata, prost organizată a suferit numeroase înfrângeri, dezastrul fiind evitat doar datorită slăbiciunilor taberei adverse. Conspirația familiei regale cu forțele inamice a devenit din ce în ce mai evidentă. Intrarea în război a Prusiei a complicat și mai mult situația și, în această situație, Adunarea legislativă a decis să aducă la Paris 20000 de „federati”, membrii ai gărzii naționale. Pentru că Adunarea Legislativă a manifestat toleranță față de regalitate, s-a recurs la alegerea unui Comitet Central, Camera Revoluționară a Parisului, însărcinat cu conducerea mișcării revoluționare. Această cameră a reușit să impună Adunării arestarea regelui și proclamarea republicii. În a doua etapă a revoluției, locul Adunării Legislative a fost luat de Convențiune, aleasă de popor²⁸. În Adunarea legislativă, s-au constituit fracțiunile: monarhiști; republicani liberali (girondini); republicani radicali (iacobini). Uniți provizoriu de convingerile lor republicane, girondinii și iacobinii au votat împreună mai multe texte importante, cum ar fi obligația emigranților de a se întoarce înainte până la sfârșitul anului 1791 și condamnarea la închisoare sau deportare pentru clerul refractar. Veto-ul emis de Ludovic XVI-lea împotriva acestor legi a suscit o criză ce a acordat girondinilor accesul la putere, în martie 1792. Creată în Paris în iulie 1789 și instalată la Primăria orașului după căderea Bastiliei, Comuna a devenit insurecțională în 10 august 1792, pe fondul înfrângerilor suferite pe front și a amenințărilor primite din partea străinilor, ce au determinat creșterea fervoarei naționale și a nemulțumirilor față de familia regală. O manifestație a luat cu asalt Palatul Tuileries și regele a fost arestat, sub suspiciunea de

accepted to countersign the new constitution that changed France into a constitutional monarchy. On April, 20th 1792 it was unleashed the war against Austria that negatively affected the evolution of France. The badly organized army has suffered numerous defeats, the disaster being avoided only because of the weaknesses of the opposite part. The conspiracy of the royal family with the enemy forces has become more and more obvious. The entrance in the war of Prussia complicated the situation even more and, in this situation, the Legislative Assembly decided to bring to Paris 20000 de „confederates”, members of the National Guard. Due to the fact that the Legislative Assembly manifested tolerance for the royalty, it was assigned a Central Committee, the Revolutionary Chamber of Paris, whose task was to lead the revolutionary movement. This chamber managed to impose to the Assembly the king's arrestment and the proclamation of the republic. In the second phase of the revolution, the place of the Legislative Assembly was taken by the Convention elected by the people⁷⁶. In the Legislative Assembly, there were constituted the fractions: monarchists; liberal republicans (Girondists); radical republicans (Jacobins). Being temporarily united by their republican persuasions, the Girondists and the Jacobins voted together several important texts, such as the emigrants' obligation to come back before the end of the year 1791 and the sentencing to prison or deportation for the intractable clergy. The veto emitted by Louis XVI against these laws aroused a crisis that granted to the Girondists the access to power, in March 1792. Created in Paris on July 1789 and installed at the City Hall after the fall of Bastille, the Commune became insurrectional on August, 10th 1792, based on the defeats suffered on the front and on the threats received from the strangers that determined the increase of the national fervour and of the discontents related to the royal family. A manifestation took by storm the Tuileries Palace and the king was arrested under the

trădare. Iacobinii, sub conducerea avocatului Georges Danton²⁹, dominând Comuna și-au mărit influența în Adunarea Legislativă. Aceasta a decis convocarea alegerilor cu sufragiu universal masculin, destinat să reunească o nouă convenție constituțională. Recent aleasa Convenție Națională a proclamat Republica la 21 septembrie. La 21 și 22 septembrie 1792, Convențiunea a dat două decrete: primul abolea monarhia iar cel de al doilea stabilea elaborarea constituției republicane. Noua constituție, promulgată la 15-16 februarie 1793, nu menționa, în mod expres, principiul separației puterilor în stat³⁰. În articolul 1 se menționa că puterea legislativă era încredințată Corpului legislativ format dintr-o singură cameră aleasă anual. Acest corp adopta legile și decretul.

Puterea executivă era încredințată Consiliului Executiv al Republicii, compus din 7 miniștri și un secretar. Acesta avea sarcina „de a executa și a face să se execute toate legile și decretul, votate de forul legiuitor”. Pe lângă Consiliul Executiv își desfășura activitatea un corp al agenților principali ai administrației generale, numit de către Corpul legislativ care le fixa și atribuțiile în domeniul administrației de stat. Membrii Consiliului Executiv nu puteau fi revocați de către Corpul Legislativ dar puteau fi puși sub acuzare de către acesta în cazul unor prejudicii aduse statului³¹.

În cadrul Convenției, lupta politică s-a intensificat, *plenul* oscilând între a sprijini girondini și iacobini. Convenția a decis ca regele să fie judecat pentru trădare în fața sa și printr-un vot cvasi-unanim, Ludovic al XVI-lea a fost declarat vinovat, condamnat la moarte și ghilotinat la 21 ianuarie 1793. La 24 februarie, aceasta a votat conscripția militară a 300.000 de oameni. *Comisarii* trimiși în departamente pentru a organiza mobilizarea, erau aleși dintre iacobini, sporind nemulțumirile girondinilor. În Vendeea, regaliști și preoți

betrayal suspicion. The Jacobins, led by the lawyer Georges Danton⁷⁷, by dominating the Commune, increased their influence in the Legislative Assembly. It decided the convocation of the elections with a male universal suffrage, meant to reunite a new constitutional convention. The recently elected National Convention proclaimed the Republic on September, 21st. On September, 21st and 22nd 1792, the Convention gave two decrees: the first one abolished the monarchy and the second one established the elaboration of the republican constitution. The new constitution enacted on February, 15th-16th 1793, did not expressly mention the principle of powers separation inside the state⁷⁸. In article 1 it was mentioned that the legislative power was entrusted to the Legislative Body formed of only one yearly elected chamber. This body adopted the laws and the decrees.

The executive power was entrusted to the Executive Council of the Republic, composed of 7 ministers and a secretary. He had the task “to execute and to provide the execution of all the laws and decrees voted by the legislative forum”. Beside the Executive Council, there was also developed the activity of a body of the main agents of the general administration, assigned by the Legislative Body that also established their attributions in field of the state administration. The members of the Executive Council could not be revoked by the Legislative Body but they could be accused by it in case of damage brought to the state⁷⁹.

In frame of the Convention, the political fight intensified, the *plenum* oscillating between supporting the Girondists and supporting the Jacobins. The Convention decided for the king to be judged for betrayal in front of its and by a quasi-unanimous vote, Louis XVI was declared guilty, sentenced to death and guillotined on January, 21st 1793. On February, 24th, it voted for the military conscription of 300.000 people. *The commissars* sent in the departments in order to organize the mobilization were elected among the Jacobins, increasing the

refractari, au organizat o revoltă armată care s-a extins în Bretania. Girondinii au încercă să se opună propunerilor iacobine destinate a crește puterea guvernului central. Un *Tribunal revoluționar* a fost instituit la 10 martie pentru a judeca suspectii, iar la 6 aprilie, Convenția a creat *Comitetul de Salvare Publică*, organul executiv al Republicii.

Dificultățile militare, extinderea războiului civil, avansul forțelor inamice pe teritoriul național, au produs o criză în cadrul Convenției, rivalitatea dintre girondini și iacobini fiind din ce în ce mai mare. Între 31 mai și 2 iunie, o insurecție pariziană condusă de Jacques Hébert, a somat Convenția să aresteze 27 de deputați și 2 miniștri girondini. La 10 iunie, iacobinii au preluat controlul asupra Comitetului de Salvare Publică din care vor face principalul instrument al *dictaturii* revoluționare. În timpul dictaturii iacobinilor, la 24 iunie 1793, Convenția a promulgat o nouă Constituție.

În domeniul legislativ s-a constatat o întărire a sistemului unicameral, Corpul legislativ fiind „unic, indivizibil și permanent” ce legifera în conformitate cu hotărârile adunărilor primare.

În Constituția din 24 iunie 1793, Consiliul Executiv primea atribuții sporite care îl făcea să nu mai fie un simplu agent de execuție. Acesta era compus din 24 membri aleși de Corpul legislativ din numărul de persoane desemnat de adunările electorale din fiecare departament. Consiliul nu putea elabora legi sau decrete ci doar să numească „agenți exteriori ai Republicii”, să negocieze tratate, să revoce și să înlocuiască agenții numiți de el. Acest organ exercita conducerea și supravegherea administrației generale. Aceste prerogative nu erau exercitate în mod direct de membrii Consiliului, ci de persoane alese de Consiliu în conformitate cu directivele organului legislativ³². După ce, la 10 iulie Danton a părăsit Comitetul Salvării Publice, pe 27 iulie, a intrat în acest

discontents of the Girondists. In Vendee, the royalists and the intractable priests organized an armed revolt that extended in Brittany. The Girondists have tried to oppose to the Jacobin suggestions meant to increase the power of the central government. A *Revolutionary Court* was instituted on March, 10th in order to judge the suspects and on April, 6th the Convention created *the Committee of Public Rescue*, the executive organ of the Republic.

The military difficulties, the extension of the civil war, the advance of the forces on the national territories produced a crisis in frame of the Convention, the rivalry between Girondists and Jacobins being bigger and bigger. Between May, 31st and June, 2nd, a Parisian insurrection led by Jacques Hébert challenged the Convention to arrest 27 Girondist deputies and 2 Girondist ministers. On June, 10th, the Jacobins took over the control on the Committee of Public Rescue that would be made by them the main tool of the revolutionary *dictatorship*. During the Jacobins' dictatorship, on June, 24th 1793, the Convention enacted a new Constitution.

In the legislative field, it was found a reinforcement of the unicameral system, the Legislative Body being “unique, indivisible and permanent” and legislating according to the decisions of the primary assemblies.

In the Constitution of June, 24th 1793, the Executive Council received increased attributions that made it not to be a simple execution agent. It was composed of 24 members assigned by the Legislative Body from the number of persons assigned by the electoral assemblies of each department. The Council could not elaborate laws or decrees but only assign “agents outside the Republic”, negotiate treaties, revoke and replace the agents assigned by it. This organ exerted the leadership and the surveillance of the general administration. These prerogatives were not exerted directly by the Council members, but by persons assigned by the Council according to the directives of the legislative organ⁸⁰. After Danton left the Committee of Public Rescue on July, 10th, on July 27th he entered

Comitet Maximilien de Robespierre care a luat măsuri radicale pentru salvarea Revoluției și distrugerea inamicilor săi interni și externi. La 10 iunie 1794 (22 Prairial), s-a instituit *marea teroare* până la 9 thermidor anul II (27 iulie 1794). După revenirea în Convenție a girondinilor proscrisi și eliminarea ultimilor iacobini radicali, a fost adoptată o nouă Constituție la 22 august 1795 care stipula că principiul separației puterilor în stat trebuie să fie unul dintre cele mai importante principii care trebuie să domine în societate: „garanția socială nu poate exista dacă împărțirea puterilor nu este stabilită, dacă limitele lor nu sunt fixate și dacă responsabilitatea funcționarilor publici nu este asigurată”³³.

Puterea legislativă era exercitată de Corpul legislativ format din două camere: Consiliul celor 500 și Consiliul celor Bătrâni. Primul organ avea inițiativa legilor și adopta textele, iar cel de al doilea putea să aprobe sau să respingă rezoluțiile primului³⁴.

Puterea executivă a fost încredințată Directoratului³⁵, format din cinci membri, numiți de Corpul legislativ³⁶.

Puterea judecătorească a fost încredințată judecătorilor. Aceștia nu aveau dreptul să hotărască sau să suspende executarea legilor, nici să citeze în fața tribunalelor administratorii pentru rațiuni legate de funcțiile lor.

Acuzațiile aduse de Corpul legislativ împotriva propriilor membri sau împotriva membrilor Directoratului erau judecate de Înalta Curte de Justiție. Prin lovitură de stat a generalului Bonaparte, din 9 noiembrie (18 brumar), Directoratul a fost înlăturat și s-a instaurat Consulatul. Lovitura de stat a lui Napoleon Bonaparte și instituirea regimului consulatului s-a reflectat în Constituția anului VIII – 13 decembrie 1799. În acest sistem de organizare a puterilor statului, principiul separației puterilor nu mai putea să funcționeze³⁷. Noua constituție a creat un

this Maximilien de Robespierre Committee that took radical measures in order to save the Revolution and to destroy its internal and external enemies. On June, 10th 1794 (22 Prairial), it was instituted *the big terror* until 9 thermidor year II (July, 27th 1794). After the outlawed Girondists came back to the Convention and after the removal of the last radical Jacobins, it was adopted a new Constitution on August, 22nd 1795 that stipulated that the principle of powers separation inside the state must be one of the most important principles that must dominate in the society: „the social guarantee cannot exist if the powers distribution is not established, if their limits are not settled and if the civil servants’ responsibility is not provided”⁸¹.

The legislative power was exerted by the Legislative Body formed of two chambers: The Council of the 500 and the Council of the Old Men. The first organ had the law initiative and adopted the texts and the second one could approve or reject the resolutions of the first one⁸².

The executive was entrusted to the Directorate⁸³, composed of five members assigned by the Legislative Body⁸⁴.

The judicial power was entrusted to the judges. They had no right to decide or to suspend the law execution or to cite in front of the courts the administrators for reasons related to their jobs.

The accusations brought by the Legislative Body against its own members or against the Directorate members were judged by the High Court of Justice. By the general Bonaparte’s state hit since November, 9th (the 18th of November), the Directorate was removed and the Consulate was installed. Napoleon Bonaparte’s state hit and the institution of the consulate system was reflected in the Constitution of the year VIII – December, 13th 1799. In this system of organization of the state powers, the principle of powers separation could not work anymore⁸⁵. The new constitution created a government composed of three consuls

guvern alcătuit din 3 consuli aleși pe zece ani, cu drept de realegere. Deși era format din 3 consuli, în realitate atribuții sporite avea doar Primul Consul căruia cu excepția dezbaterii legilor și bugetului, emisiunii de monedă sau declararea de război, îi reveneau toate sarcinile în stat: promulgarea legilor, numirea și revocarea membrilor Consiliului de Stat, a miniștrilor și ambasadurilor, a ofițerilor armatelor terestre și navale, a membrilor administrației locale și comisarilor guvernului pe lângă tribunale (art. 41 și 42). Consiliul de Stat avea ca sarcini elaborarea proiectelor de lege și de regulamente de administrație la cererea guvernului precum și susținerea acestor proiecte în fața Corpului legislativ³⁸. Corpul legislativ denumit și Corpul Mușilor adopta proiectele de lege. Nu le discuta, ci doar asculta expunerile a trei consilieri de stat și trei tribuni după care se trecea la vot. Noua constituție a creat și un Senat cunoscut și sub numele de „Senatul Conservator”, care trebuia să fie format din 80 de membri, numiți de consuli³⁹. Acesta avea rolul de a veghea asupra constituționalității legilor, putând chiar să le anuleze. În privința neconstituționalității unei legi, Senatul trebuia sesizat fie de tribunal fie de guvern. Acest organ era cel care desemna pe membrii Consiliului legislativ, pe tribuni, judecători de casație. Cel care a pus problema controlului constituționalității legilor de către un organ politic a fost, în Franța, Sieyès. Sesizarea pentru neconstituționalitate nu se putea face, în conformitate cu Constituția, decât în termen de 10 zile de la emiterea actului de Corpul legislativ. Dacă nu era atacat în acest termen, intervenea promulgarea Primului Consul, după care legea nu mai putea fi atacată pentru neconstituționalitate. Această servilitate a Senatului a devenit și mai accentuată atunci când Primul Consul a stabilit dreptul de a numi direct pe senatori.

Evoluția raporturilor dintre organele statului a condus la instaurarea puterii

elected for ten years, with the right to re-election. Even if it was composed of three consuls, the increased attributions belonged actually only to the First Consul who had, except for the debating of the laws and of the budget, the emitting of the currency or the declaring of the war, all the tasks in the state: enacting the laws, assigning and revoking the State Council members, the ministers and the ambassadors, the officers of the terrestrial and naval armies, the members of the local administration and the commissars of the government beside the courts (art. 41 and 42). The State Council had the tasks to elaborate the law designs and the administrating regulations at the requirement of the government and also to support these designs in front of the Legislative Body⁸⁶. The Legislative Body, also called the Mutes' Body, adopted law designs. It did not discuss them, but only listen to the expositions of three state counsellors and three tribunes and then it went to using the vote. The new constitution also created a Senate known as "the Conservatory Senate" that should have been composed of 80 members assigned by the consuls⁸⁷. It had to survey the law constitutionality and it could even annul them. Regarding the unconstitutionality of a law, the Senate must be announced either by the court, or by the government. This organ was the one who assigned the members of the Legislative Council, the tribunes, the cassation judges. The one who discussed the problem of controlling the law constitutionality by a political organ was, in France, Sieyès. The intimation for unconstitutionality could be done, according to the Constitution, only in a ten days term since the emission of the document by the Legislative Body. If it was not attacked in this term, there interfered the enactment of the First Consul, and then the law could not be attacked for unconstitutionality anymore. This servility of the Senate became even more emphasized when the First Consul established the right to directly assign the senators.

The evolution of the reports between

personale ale lui Napoleon și proclamarea imperiului (18 mai 1804). În noua organizare a statului, Senatul era menținut, dar membrii săi erau numiți dintre persoanele devotate împăratului, pe o perioadă de un an. Chiar dacă Consiliul de Stat era împărțit în șase secțiuni: legislație, interne, finanțe, război, marină, comerț, iar Tribunalul (până la desființare în 1807) în trei secțiuni: legislație, interne și finanțe⁴⁰, lăsând impresia unor organe efective de lucru, în realitate Napoleon a acționat ca singurul legiuitor pe toată durata Imperiului.

Corpul legislativ nu a fost convocat ani de-a rândul, iar atunci când se întrunea, sesiunile sale erau de scurtă durată și se desfășurau fără dezbateri. Competența împăratului era absolută: el promulga Senatu-consulte și legi, prezida Senatul și Consiliul de Stat. Numea și revoca pe înalții funcționari, pe miniștri, pe ambasadori, încheia tratate, aproba sau respingea declarațiile Senatului cu privire la neconstituționalitatea unei legi votată de Corpul legislativ⁴¹.

După înlăturarea lui Napoleon I a fost întocmit un nou proiect de constituție cunoscut sub denumirea de Charta din 4 iunie 1814. În acest proiect apărea și principiul separației puterilor în stat. În virtutea articolului 14 regele era șeful suprem al statului și avea următoarele atribuții: comanda armatei și flotei, declara război și încheia pace, semna tratatele politice, numea și revoca pe înalții demnitari și funcționari, întocmea regulamente, emitea ordonanțe pentru executarea legilor, conferea titlul de pair al Franței pe viață sau cu drept de succesiune, sancționa și promulga legile. În exercitarea atribuțiilor sale, regele era ajutat de miniștri, care alcătuiau, în calitate de șefi ai departamentelor și miniștri fără portofoliu, Consiliul de Miniștri.

Puterea legislativă era încredințată regelui, Camerei Pairilor, care lua locul Senatului⁴² și Camerei Deputaților, în locul

the state organs has led to the instalment of Napoleon's personal power and to the empire proclamation (May, 18th 1804). In the new state organization, the Senate was kept, but its members were assigned among the persons devoted to the emperor, for one year term. Even if the State Council was divided in six sections: legislation, internal affairs, finances, war, marine, commerce, and the Court (until the abolishment in 1807) in three sections: legislation, internal affairs and finances⁸⁸, leaving the impression of certain effective working organs, Napoleon actually acted like the only legislator during the whole time of the Empire.

The Legislative Body was not convoked for several years and, when it had a reunion, its sessions were short and they developed with no debates. The emperor's competence was absolute: he enacted Senate-consults and laws, presided the Senate and the State Council. He assigned and revoked the high civil servants, the ministers, the ambassadors; he contracted treaties, approved or rejected the declarations of the Senate on the unconstitutionality of a law voted by the Legislative Body⁸⁹.

After removing Napoleon I, it was accomplished a new constitution design known as Charta of June, 4th 1814. In this design, there was also the principle of powers separation inside the state. Under article 14, the king was the supreme leader of the state and he had the following attributions: commanding the army and the fleet, declaring war and contracting peace, signing the political treaties, assigning and revoking the high officers and civil servants, creating regulations, emitting orders for the law execution, conferring the title of peer of France for life or with the succession right, sanctioning and enacting the laws. In exerting his attributions, the king was helped by the ministers who composed, as leaders of the departments and ministers with no portfolio, the Ministers' Council.

The legislative power was entrusted to the king, to the Chamber of Peers that was

Corpului legislativ. Inițiativa legilor o avea regele, cele două camere prezentând suveranului doar propuneri în vedea elaborării de legi. Membrii Camerei Deputaților urmau să fie aleși de cetățeni care plăteau un impozit de cel puțin 300 de franci, în timp ce la Camera Părilor situația era următoare: o parte erau numiți de rege iar o parte aleși⁴³. După urcarea pe tronul Franței a lui Carol al X-lea fost conte d'Artoix, în septembrie 1824, s-a încercat să se restaureze societatea aristocratică. În martie 1830 a izbucnit un conflict între rege și Camera Deputaților, care s-a soldat cu dizolvarea celei din urmă în iulie același an. Izbucnirea revoluției din 1830 a înlăturat restaurația și a instituit regimul monarhiei din iulie 1830-1848. În noua Chartă, din 1830, inițiativa legislativă aparținea atât regelui cât și Camerelor. Puterea executivă era exercitată de rege care putea numi și revoca pe miniștri prin simple ordonanțe regale⁴⁴.

Aceasta era situația în Franța, țara unde se născuse spiritul nou care a marcat istoria mondială a secolului al XIX-lea, atunci când în Principatele Române s-au introdus Regulamentele Organice.

3. Principiul separației puterilor în Marea Britanie

La 7 februarie 1649, Anglia a fost proclamată republică. În același an a fost desființată Camera Lorzilor, considerată ca instituție nefolositoare și periculoasă, și instituția regalității și a fost creat Consiliul de Stat compus din 41 de persoane. Acesta avea ca atribuții: rezolvarea problemelor de politică externă, apărarea țării și asigurarea ordinii interne. Camera Comunelor a devenit puterea supremă în stat. Camera Comunelor și-a desfășurat activitatea până la 12 decembrie 1653 când „Parlamentul cel mic” a fost dizolvat. Patru zile mai târziu, Consiliul ofițerilor a prezentat un document intitulat *Instrument de*

taking the place of the Senate⁹⁰ and to the Chamber of Deputies, instead of the Legislative Body. The law initiative belonged to the king, the two chambers presenting to the sovereign only suggestions on the law elaboration. The members of the Chamber of Deputies were to be elected by the citizens who were paying a tax of at least 300 francs, while at the Chamber of Peers the situation was the following one: a part of them were assigned by the king and another part were elected⁹¹. After Carol X, ex-count of Artoix went to the throne, in September 1824, they tried to restore the aristocratic society. In March 1830 there was a conflict between the king and the Chamber of Deputies followed by the dissolution of the last one since July of the same year. The ebullition of the 1830 revolution removed the restoration and instituted the monarchist system in July 1830-1848. In the new 1830 Charta, the legislative initiative belonged both to the king and to the Chambers. The executive power was exerted by the king who could assign and revoke the ministers by simple royal orders⁹².

This was the situation in France, the country where the new spirit that marked the world history of the 19th century had been born, when the Organic Regulations were introduced in the Romanian Principalities.

3. The Principle of Powers Separation in Great Britain

On February, 7th 1649, England was proclaimed as a republic. In the same year, the Chamber of Lords, considered as a useless and dangerous institution, and the royalty institution were abolished and it was created the State Council composed of 41 persons. Its attributions were: solving the problems of external politics, protecting the country and providing the internal order. The Chamber of Communes has become the supreme power in the state. The Chamber of Communes developed its activity until December, 12th 1653 when “the small Parliament” was

guvernare. Potrivit acestui act puterea politică era împărțită între conducătorul statului, care purta titlul de Lord Protector, Parlament (care exercitau puterea legislativă) și Consiliul de Stat format din 13-21 membri. Parlamentul trebuia convocat la Westminster, la fiecare trei ani, în baza decretului emis de Lordul Protector, întărit cu marele sigiliu și semnat de Consiliul de Stat. În realitate, întreaga putere se afla în mâinile Lordului Protector.

Parlamentul a votat o nouă constituție cunoscută sub numele de „Constitutional Bill of the first Parliament of the Protectorate”. Se prevedea că acest act constituțional nu putea fi revizuit decât după acordul Protectorului și al Parlamentului.

Primul Parlament din perioada protectoratului s-a întrunit la 3 septembrie 1654. A fost dizolvat după numai cinci luni deoarece pusese la îndoială puterile constituționale ale Lordului Protector. După dizolvarea Parlamentului Cromwell a instaurat dictatura personală. Noul Parlament convocat la 17 septembrie 1656 a adoptat documentul intitulat *Petiție umilă și sfat* prin care i s-a propus lui Oliver Cromwell coroana Angliei însă acesta a refuzat, acceptând doar magistratura. Titlul de rege a fost înlocuit prin acela de Protector. Legile nu puteau să intre în vigoare dacă nu aveau consimțământul Protectorului. La 26 iunie 1657 a avut loc ceremonia adoptării noii constituții. Aceasta prevedea menținerea funcției de Lord Protector, reintroducerea sistemului bicameral prin reînființarea Camerei Lorzilor ai cărei membri erau numiți de Cromwell, numirea membrilor Consiliului de Stat de către Camera Comunelor⁴⁵. Profitând de nemulțumirile la adresa Parlamentului cel Lung care funcționa numai cu 50 de deputați, Oliver Cromwell a hotărât, la 25 iulie 1658, dizolvarea lui. După moartea lui Cromwell, la 3 septembrie 1658, s-a restaurat monarhia și Carol al II-lea a devenit regele Angliei în

dissolved. Four days later, the Officers' Council presented a paper called *Governing Tool*. According to this tool, the political power was divided between the state leader who had the title of Protecting Lord, Parliament (these two exerted the legislative power) and the State Council composed of 13-21 members. The Parliament must be convoked at Westminster, every three years, based on the decree emitted by the Protecting Lord, reinforced by the big seal and signed by the State Council. The entire power belonged actually to the Protecting Lord.

The Parliament voted a new constitution known as „Constitutional Bill of the first Parliament of the Protectorate”. It was stipulated that this constitutional document could be reviewed only after the Protector and Parliament's agreement.

The first Parliament during the Protectorate had a reunion on September, 3rd 1654. It was dissolved after only five months because it had doubted the Protecting Lord's constitutional powers. After dissolving the Parliament, Cromwell installed the personal dictatorship. The new Parliament convoked on September, 17th 1656 adopted the document called *Humble Petition and Council* by means of which they suggested Oliver Cromwell to have the crown of England, but he refused, by accepting only the magistracy. The title of king was replaced by the one of Protector. The laws could not become valid if they did not have the Protector's consent. On June, 26th 1657 there was the ceremony of adopting the new constitution. It stipulated the keeping of the Protecting Lord job, the reintroduction of the bicameral system by re-establishing the Chamber of Lords whose members were assigned by Cromwell, the assignment of the State Council members by the Chamber of Communes⁹³. Taking advantage from the discontents related to the Long Parliament that worked with only 50 deputies, Oliver Cromwell decided on July, 25th 1658 its dissolution. After Cromwell's death, on September, 3rd 1658, the monarchy was

1660. Relațiile dintre noul rege și parlament s-au înrăutățit. În anul 1679 Parlamentul a adoptat *Habeas Corpus* care stabilea că nici un cetățean englez nu poate fi arestat și adus în fața judecătorului fără un ordin scris al autorității judecătorești și nimeni nu poate fi reținut în închisoare, dacă judecătorii ordonau eliberarea lui. Regele a fost nevoit să primească actul. Ca semn de protest el a dizolvat camera Comunelor⁴⁶. Și succesorul lui Carol al II-lea, Iacob nu a reușit să îmbunătățească legăturile cu acest organism legislativ. Membrii celor două partide: tory (cuprindea pe marii proprietari) și whigi (burghezia și elementele liberale ale nobilimii) s-au aliat împotriva regelui. Ei au intrat în tratative cu stadthouderul Olandei, Wilhelm de Orania, căruia i-au oferit tronul Angliei. În noiembrie 1688, Iacob Stuart a abdicat. La 13 decembrie 1688 a fost încoronat noul rege. Făuritori ai revoluției de la 1688, whigii, apărători ai întăietății Parlamentului, au guvernat aproape fără întrerupere în timpul Mariei și al lui Wilhelm de Orania (1688-1702), a Anei, fiica lui Iacob al II-lea (1702-1714), George I (1714-1725), George al II-lea (1725-1760). Cealaltă formațiune politică, torii, susținătorii păstrării prerogativelor regale, bănuși că l-ar simpatiza pe Iacob Eduard, fiul lui Iacob al II-lea, au fost înlăturați de la putere.

În 1689 a fost elaborată *Declarația Drepturilor (Bill of Rights)* care stabilea prerogativele șefului statului. Suveranul nu putea impune impozite, nu putea să organizeze vreo armată fără avizul Parlamentului care trebuia convocat la intervale regulate; nici să suspende punerea în execuție a legilor și să obstrucționeze în vreun fel respectarea lor. Procedurile judiciare urmau să se desfășoare prin intermediul juraților. Cetățenii au dreptul de a-și alege reprezentanții săi⁴⁷. Rolul Parlamentului a crescut mai ales sub cei doi regi din dinastia Hanovra: George I și George al II-lea. Cei doi fiind interesați

reinstalled and Carol II became the king of England in 1660. The relations between the new king and parliament worsened. In 1679 the Parliament adopted *Habeas Corpus* that established that no English citizen could be arrested and brought in front of the judge without a written order of the judicial authority and nobody could be kept in prison if the judges ordered its release. The king had to receive the document. As a sign of protest, he dissolved the Chamber of Communes⁹⁴. And Carol II's successor, Jacob, did not manage to improve the connections to this legislative organism. The members of the two parties: Tory (contained the big owners) and Whigs (the bourgeoisie and the liberal elements of the nobility) allied against the king. They got into talks with the stadtholder of Netherlands, William of Orange, to whom they offered the throne of England. In November 1688, Jacob Stuart abdicated. On December, 13th 1688 was crowned as the new king. The builders of the 1688 revolution, the Whigs, protectors of the Parliament's priority, governed almost permanently in the time of Maria and William of Orange (1688-1702), of Ana, daughter of Jacob II (1702-1714), of George I (1714-1725), of George II (1725-1760). The other political formation, Tories, the supporters of keeping the royal prerogatives, suspected of sympathizing Jacob Edward, son of Jacob II, were removed from the power.

In 1689 it was elaborated *The Bill of Rights* that established the state leader's prerogatives. The sovereign could not impose taxes, organize an army without the Parliament's approval that should have been convoked at regulated lapses of time; he could neither suspend the law execution, nor obstruct in any way their respect. The judicial procedures were to develop by means of the juries. The citizens have the right to elect its representatives⁹⁵. The Parliament's role has increased especially under the two kings of the Hanover dynasty: George I and George II. Due to the fact that the two of them were interested more in the external politics and in

mai mult de politica externă și de armată vor lăsa pe miniștri și Parlamentul să guverneze și nu se vor mai folosi de dreptul lor de veto în proiectele de legi de la Westminster. Cabinetul care reunește principalii miniștri, va deveni în absența regilor adevăratul guvern al statului el fiind cel care hotărăște principalele direcții de acțiune care vor fi supuse ulterior aprobării Parlamentului. Din mijlocul său se va impune încetul cu încetul Primul Lord al Trezoreriei care, în calitate de conducător al finanțelor statului, preia și atribuțiile Primului ministru. În jurul său se va afla o mână de miniștri, dintre care cei mai importanți sunt Lordul Cancelar, care se ocupă de justiție și cei doi cancelari. Până în 1782, competențele celor din urmă erau teritoriale, unul administrând nordul regatului plus Scoția, celălalt fiind însărcinat cu partea de sud și cu problemele coloniale externe. După această dată, unuia i se vor încredința problemele interne (Home Secretary), iar celuilalt Afacerile externe (Foreign Secretary). În anul 1694 regele va acorda și *Triennial Act* care fixa durata unei legislaturi la 3 ani, instituind obligativitatea alegerilor periodice și luând regelui posibilitatea de a convoca sau nu parlamentul după bunul său plac. Se puneau bazele primei monarhii parlamentare din lume. Întrucât regele Wilhelm de Orania nu avea moștenitori și dorind să împiedice pe cei din dinastia Stuart să ocupe tronul, Parlamentul a adoptat în 1701 *Actul de instalare (Act of Settlement)* care, în cele opt puncte ale sale, prevedea că tronul putea fi oferit, în caz de lipsă de urmași direcți, și pe linie colaterală a dinastiei, cu condiția de apartenență la confesiunea protestantă. Se mai stipula obligația regelui de a nu numi străini în funcțiile civile și militare sau de a le acorda proprietăți funciare și de a nu opri urmărirea miniștrilor și funcționarilor, când această urmărire a fost ordonată de Camera Comunelor⁴⁸.

Prefacerile revoluționare din

the army, they will let the ministers and the Parliament to govern and they will not use their right to veto anymore in the law designs of Westminster. The cabinet that reunites the main ministers will become, in the kings' absence, the real state government, being the one that decides the main directions of action that will be subsequently submitted to the Parliament's approval. From its centre, it will be imposed step by step the First Lord of Treasury who, as a leader of the state finances, takes over also the First Minister's attributions. There will be around him some ministers, among which the most important ones are the Chancellor Lord who is concerned of justice and the two chancellors. Until 1782, the competences of the last ones were territorial, one of them administrating the north of the kingdom plus Scotland, the other one, the southern part and the external colonial problems. After this date, one of them will have entrusted the internal problems (Home Secretary), and the other one, the external affairs (Foreign Secretary). In 1694, the king will also grant *Triennial Act* that establishes the time of a legislature to three years, instituting the mandatory feature of the periodical elections and taking from the king the possibility to convoke or not the parliament, as it wishes. The bases of the first parliamentary monarchy in the world were being put. Whereas the king William of Orange had no inheritors and he wanted to stop the ones of the dynasty of Stuarts from taking the throne, the Parliament adopted in 1701 *the Act of Settlement* that, in its eight points, stipulated that the throne could be offered, if there were no direct successors, or in the collateral line of the dynasty, with the condition of membership to the protestant confession. It was also stipulated the king's obligation not to assign foreigners in the civil and military jobs or to grant them territorial properties and not to stop the investigation of the ministers and of the civil servants when this investigation was ordered by the Chamber of Communes⁹⁶.

The revolutionary changes of the

Occident, în țările cele mai influente în plan internațional, au fost profunde. Schimbările sau răsturnările sociale au rupt tradiția medievală, a privilegiilor și au deschis calea modernizării. Reformele de structură impuse prin violență revoluționară au inclus, ca factor de bază, îmbunătățirea conducerii operative a treburilor statale. Către acest șuvoi de viață nouă, descătușată pentru toate energiile sociale, s-au orientat toate popoarele lumii, începând cu coloniștii din America de Nord și cu acele mișcări revoluționare de după epoca napoleoneană dintre 1820-1825, din Europa de la Atlantic până la Urali și din America de Sud.

Tabloul restructurărilor în organizarea de stat din Occident, axate în principal pe conceptul separației puterilor, limpezește înțelegerea unui proces generalizat în zona Europei.

Constituția americană și cea franceză, împreună cu Declarațiile și amendamentele aferente lor se constituie ca modelele normative cele mai importante din perioada modernă, care au stat la baza celor mai multe documente legislative elaborate ulterior. Așadar, Declarația de Independență și Constituția americană au oferit modelul unei societăți bazate pe democrație, pe noi principii politice și instituții care garantau libertățile cetățenești fundamentale. Declarația drepturilor omului și cetățeanului și Constituțiile elaborate au rupt structurile Vechiului Regim, prezentând o societate modernizată și dezvoltând principii ca valoare universală.

BIBLIOGRAFIE

Constantin Bușe, *Din istoria relațiilor internaționale. Studii*, București, Editura Enciclopedică, 2009
Stéphane Rials, *Declarația drepturilor omului și ale cetățeanului*, București, Editura Polirom, 2002

Occident, in the most influent countries at the international level, were deep. The social changes or overturns broke the medieval tradition of privileges and opened the way to modernization. The structural reforms imposed by revolutionary violence included, as a basic factor, the improvement of the operative leadership of the state affairs. All the peoples of the world were directed to this flow of new life unfettered for all the social energies, starting with the colonists in Northern America and with those revolutionary movements after Napoleon's age in 1820-1825, from Europe, from the Atlantic to Urals and Southern America.

The table of reorganizations in the state organization in the Occident that were mainly based on the concept of the powers separation clears the understanding of a generalized process in the European area.

The American Constitution and the French one, together with the afferent Declarations and amendments are constituted as the most important normative models in the modern period that represented the basis of most of the legislative documents subsequently elaborated. Therefore, the Independence Declaration and the American Constitution have offered the model of a society based on democracy, on new political principles and on institutions that guaranteed the basic civic liberties. The Declaration of the Human and Civic Rights and the elaborated Constitutions have broke the structures of the Old System by presenting a modernized society and by developing principles as a universal value.

BIBLIOGRAPHY

Constantin Bușe, *From the History of International Relations. Studies*, Bucharest, Encyclopaedic Press, 2009
Stéphane Rials, *Declaration of Human and Civic Rights*, Bucharest, Polirom Press, 2002
Victor Duculescu, Georgeta Duculescu,

- Victor Duculescu, Georgeta Duculescu, Constanța Călinoiu, *Drept constituțional comparat*, ediția a II-a, vol. I, București, Editura Lumina Lex, 1999
- Alexandru Vianu, *Nașterea SUA. Plămădirea unei națiuni moderne 1607-1878*, București, Editura Științifică, 1969
- André Maurois, *Istoria Statelor Unite*, București, 1946
- Dan Berindei, *Senatul în istoria universală – modele pentru constituirea Senatului în România secolului al XIX-lea*, în „Hrisovul. Anuarul Facultății de Arhivistică”, Serie nouă, XII (2006)
- Gheorghe Tănase Gheorghe, *Separarea puterilor în stat (Marea Britanie, Statele Unite ale Americii, Franța, România)*, București, Editura Științifică, 1994
- Mircea Rebreanu, *SUA. Democrație. Constituție*, București, Editura Albatros, 1991
- Allan Nevins, H.S. Commage, *Istoria Statelor Unite*, București, f.a
- Cristian Ionescu, *Principii fundamentale ale democrației constituționale*, București, Editura Lumina Lex, 1997
- Oana Ilie, Cornel Constantin Ilie, *Istoria Parlamentului, a Camerei Deputaților și a președinților săi*, București, Editura Historia, 2007
- John Barber, *Istoria Europei*, București, 1992
- Jacques Madaule, *Istoria Franței*, vol. II, București, Editura Politică, 1973
- Alexandru Văleanu, *Controlul constituționalității legilor în dreptul român și juridic*, București, 1936
- Istoria Franței* (coord. Jean Carpentier, François Lebrun), Iași, Institutul European, 2001.
- Actele constituționale ale Regatului Unit al Marii Britanii și Irlandei de Nord, București, Editura All Beck, 2003.
- Constanța Călinoiu, *Compared Constitutional Law*, the second edition, vol. I, Bucharest, Lumina Lex Press, 1999
- Alexandru Vianu, *Birth of USA. Creating a Modern Nation 1607-1878*, Bucharest, Scientific Press, 1969
- André Maurois, *History of United States*, Bucharest, 1946
- Dan Berindei, *Senate in the Universal History– Models for Constituting the Senate in Romania of the 19th Century*, in „The Document. The Year-Book of the Archive Keeping”, New series, XII (2006)
- Gheorghe Tănase Gheorghe, *Powers Separation inside the State (Great Britain, United States of America, France, Romania)*, Bucharest, Scientific Press, 1994
- Mircea Rebreanu, *USA. Democracy. Constitution*, Bucharest, Albatros Press, 1991
- Allan Nevins, H.S. Commage, *History of the United States*, Bucharest, f.a
- Cristian Ionescu, *Basic Principles of the Constitutional Democracy*, Bucharest, Lumina Lex Press, 1997
- Oana Ilie, Cornel Constantin Ilie, *History of the Parliament, of the Chamber of Deputies and of its Presidents*, Bucharest, Historia Press, 2007
- John Barber, *History of Europe*, Bucharest, 1992
- Jacques Madaule, *History of France*, vol. II, Bucharest, Political Press, 1973
- Alexandru Văleanu, *Controlling the Law Constitutionality in the Romanian and Juridical Law*, Bucharest, 1936
- Istoria Franței* (coord. Jean Carpentier, François Lebrun), Iași, the European Institute, 2001.
- Constitutional Documents of the United Kingdom of Great Britain and of Northern Ireland, Bucharest, All Beck Press, 2003.

¹ Constantin Bușe, *Din istoria relațiilor internaționale. Studii*, București, Editura Enciclopedică, 2009, p. 12.

² Stéphane Rials, *Declarația drepturilor omului și ale cetățeanului*, București, Editura Polirom, 2002, p. 368-371; Victor Duculescu, Georgeta Duculescu, Constanța Călinoiu, *Drept constituțional comparat*, ediția a II-a, vol. I,

București, Editura Lumina Lex, 1999, p. 59; Alexandru Vianu, *Nașterea SUA. Plămădirea unei națiuni moderne 1607-1878*, București, Editura Științifică, 1969, p. 338.

³ *Ibidem*, p. 339-342.

⁴ André Maurois, *Istoria Statelor Unite*, București, 1946, p. 180.

⁵ Alexandru Vianu, *Istoria SUA*, București, Editura Științifică, 1973, p. 19; Victor Duculescu, Georgeta Duculescu, Constanța Călinoiu, *op. cit.*, p. 64.

⁶ Istoria instituției Senatului este foarte veche, acesta fiind menționat încă din antichitate. (Dan Berindei, *Senatul în istoria universală – modele pentru constituirea Senatului în România secolului al XIX-lea*, în „Hrisovul. Anuarul Facultății de Arhivistică”, Serie nouă, XII (2006), p. 75).

⁷ Gheorghe Tănase Gheorghe, *Separarea puterilor în stat (Marea Britanie, Statele Unite ale Americii, Franța, România)*, București, Editura Științifică, 1994, p. 89-98.

⁸ Alexandru Vianu, *Istoria SUA.*, p. 20; Idem, *Nașterea SUA. Plămădirea unei națiuni moderne 1607-1878*, p. 408.

⁹ *Ibidem*, p. 409.

¹⁰ Mircea Rebreanu, *SUA. Democrație. Constituție*, București, Editura Albatros, 1991, p. 78.

¹¹ Gheorghe Tănase Gheorghe, *op. cit.*, p. 99-106; Alexandru Vianu, *Nașterea SUA. Plămădirea unei națiuni moderne 1607-1878*, p. 408; Mircea Rebreanu, *op. cit.*, p. 71-72.

¹² *Sistemul juridic american*, 2001, p. 24-25.

¹³ *Ibidem*, p. 37.

¹⁴ Gheorghe Tănase Gheorghe, *op. cit.*, p. 124-125.

¹⁵ Allan Nevins, H.S. Commage, *Istoria Statelor Unite*, București, f.a., p. 123.

¹⁶ *Sistemul juridic american*, p. 24-25.

¹⁷ Alexandru Vianu, *Nașterea SUA. Plămădirea unei națiuni moderne 1607-1878*, p. 409.

¹⁸ Victor Duculescu, Georgeta Duculescu, Constanța Călinoiu, *op. cit.*, p. 61.

¹⁹ Mircea Rebreanu, *op. cit.*, p. 86-91.

²⁰ Gheorghe Tănase Gheorghe, *op. cit.*, p. 141-145.

²¹ Cristian Ionescu, *Principii fundamentale ale democrației constituționale*, București, Editura Lumina Lex, 1997, p. 122.

²² Gheorghe Tănase Gheorghe, *op. cit.*, p. 146; Cristian Ionescu, *Principii fundamentale ale democrației constituționale*, p. 122; Oana Ilie, Cornel Constantin Ilie, *Istoria Parlamentului, a Camerei Deputaților și a președinților săi*, București, Editura Historia, 2007, p. 5.

²³ *Ibidem*, p. 147.

²⁴ *Ibidem*, p. 147; Cristian Ionescu, *Principii fundamentale ale democrației constituționale*, p. 122; Victor Duculescu, Georgeta Duculescu, Constanța Călinoiu, *op. cit.*, p. 191.

²⁵ Gheorghe Tănase Gheorghe, *op. cit.*, p. 148.

²⁶ *Ibidem*; Cristian Ionescu, *Principii fundamentale ale democrației constituționale*, p. 122.

²⁷ Gheorghe Tănase Gheorghe, *op. cit.*, p. 148.

²⁸ *Ibidem*, p. 148-149.

²⁹ Loius Madelin, *Danton. Omul – revoluționarul*, București, f.a., passim.

³⁰ Cristian Ionescu, *Principii fundamentale ale democrației constituționale*, p. 123; Victor Duculescu, Georgeta Duculescu, Constanța Călinoiu, *op. cit.*, p. 191.

³¹ Gheorghe Tănase Gheorghe, *op. cit.*, p. 149-150.

³² *Ibidem*, p. 150-151; Cristian Ionescu, *Principii fundamentale ale democrației constituționale*, p. 122.

³³ Victor Duculescu, Georgeta Duculescu, Constanța Călinoiu, *op. cit.*, p. 192.

³⁴ Gheorghe Tănase Gheorghe, *op. cit.*, p. 151-152; Oana Ilie, Cornel Constantin Ilie, *op. cit.*, p. 5.

³⁵ John Barber, *Istoria Europei*, București, 1992, p. 139.

³⁶ *Ibidem*, p. 152-153.

³⁷ Jacques Madaule, *Istoria Franței*, vol. II, București, Editura Politică, 1973, p. 206; John Barber, *op. cit.*, p. 142; Cristian Ionescu, *Principii fundamentale ale democrației constituționale*, p. 123; Victor Duculescu, Georgeta Duculescu, Constanța Călinoiu, *op. cit.*, p. 192; Oana Ilie, Cornel Constantin Ilie, *op. cit.*, p. 5.

³⁸ John Barber, *op. cit.*, p. 139.

³⁹ Dan Berindei, *Senatul în istoria universală – modele pentru constituirea Senatului în România secolului al XIX-lea*, în „Hrisovul. Anuarul Facultății de Arhivistică”, Serie nouă, XII (2006), p. 75.

⁴⁰ Jacques Madaule, *op. cit.*, vol. II, p. 211.

⁴¹ Gheorghe Tănase Gheorghe, *op. cit.*, p. 154-156.

⁴² Dan Berindei, *op. cit.*, p. 75.

⁴³ Jacques Madaule, *op. cit.*, vol. I, p. 240.

- ⁴⁴ Gheorghe Tănase Gheorghe, *op. cit.*, p. 154-156; Alexandru Văleanu, *Controlul constituționalității legilor în dreptul român și juridic*, București, 1936, p. 20-21; Victor Duculescu, Georgeta Duculescu, Constanța Călinoiu, *op. cit.*, p.192.
- ⁴⁵ Andres Maurois, *Istoria Angliei*, vol. II, p. 70.
- ⁴⁶ Alexandru Văleanu, *op. cit.*, p. 17-18; Victor Duculescu, Georgeta Duculescu, Constanța Călinoiu, *op. cit.*, p. 329; Stephane Rials, *op. cit.*, p. 360-363.
- ⁴⁷ Alexandru Văleanu, *op. cit.*, p. 19; Victor Duculescu, Georgeta Duculescu, Constanța Călinoiu, *op. cit.*, p. 329; *Actele constituționale ale Regatului Unit al Marii Britanii și Irlandei de Nord*, București, Editura All Beck, 2003, p. 79-88; Oana Ilie, Cornel Constantin Ilie, *op. cit.*, p. 4.
- ⁴⁸ Alexandru Văleanu, *op. cit.*, p. 20.
- ⁴⁹ Constantin Bușe, *From the History of International Relations. Studies*, Bucharest, Encyclopaedic Press, 2009, p. 12.
- ⁵⁰ Stéphane Rials, *Declaration of Human and Civic Rights*, Bucharest, Polirom Press, 2002, p. 368-371; Victor Duculescu, Georgeta Duculescu, Constanța Călinoiu, *Compared Constitutional Law*, the second edition, vol. I, Bucharest, Lumina Lex Press, 1999, p. 59; Alexandru Vianu, *Birth of USA. Creating a Modern Nation 1607-1878*, Bucharest, Scientific Press, 1969, p. 338.
- ⁵¹ *Ibidem*, p. 339-342.
- ⁵² André Maurois, *History of the United States*, Bucharest, 1946, p. 180.
- ⁵³ Alexandru Vianu, *USA History*, Bucharest, Scientific Press, 1973, p. 19; Victor Duculescu, Georgeta Duculescu, Constanța Călinoiu, *op. cit.*, p. 64.
- ⁵⁴ The history of the institution of the Senate is very old, this being mention since the antiquity. (Dan Berindei, *Senate in Universal History – models for constituting the Senate in Romania of the 19th Century*, in „The Document. The Year-Book of the Faculty of Archive Keeping”, New series, XII (2006), p. 75).
- ⁵⁵ Gheorghe Tănase Gheorghe, *Separations of Powers inside the State (Great Britain, United States of America, France, Romania)*, Bucharest, Scientific Press, 1994, p. 89-98.
- ⁵⁶ Alexandru Vianu, *USA History.*, p. 20; Idem, *Birth of USA. Creating a Modern Nation 1607-1878*, p. 408.
- ⁵⁷ *Ibidem*, p. 409.
- ⁵⁸ Mircea Rebreanu, *USA. Democracy. Constitution*, Bucharest, Albatros Press, 1991, p. 78.
- ⁵⁹ Gheorghe Tănase Gheorghe, *op. cit.*, p. 99-106; Alexandru Vianu, *Birth of USA. Creating a Modern Nation 1607-1878*, p. 408; Mircea Rebreanu, *op. cit.*, p. 71-72.
- ⁶⁰ *American Juridical System*, 2001, p. 24-25.
- ⁶¹ *Ibidem*, p. 37.
- ⁶² Gheorghe Tănase Gheorghe, *op. cit.*, p. 124-125.
- ⁶³ Allan Nevins, H.S. Commage, *History of the United States*, Bucharest, f.a., p. 123.
- ⁶⁴ *American Juridical System*, p. 24-25.
- ⁶⁵ Alexandru Vianu, *Birth of USA. Creating a Modern Nation 1607-1878*, p. 409.
- ⁶⁶ Victor Duculescu, Georgeta Duculescu, Constanța Călinoiu, *op. cit.*, p. 61.
- ⁶⁷ Mircea Rebreanu, *op. cit.*, p. 86-91.
- ⁶⁸ Gheorghe Tănase Gheorghe, *op. cit.*, p. 141-145.
- ⁶⁹ Cristian Ionescu, *Basic Principles of the Constitutional Democracy*, Bucharest, Lumina Lex Press, 1997, p. 122.
- ⁷⁰ Gheorghe Tănase Gheorghe, *op. cit.*, p.146; Cristian Ionescu, *Basic Principles of the Constitutional Democracy*, p. 122; Oana Ilie, Cornel Constantin Ilie, *History of Parliament, of the Chamber of Deputies and of its Presidents*, Bucharest, Historia Press, 2007, p. 5.
- ⁷¹ *Ibidem*, p. 147.
- ⁷² *Ibidem*, p.147; Cristian Ionescu, *Basic Principles of the Constitutional Democracy*, p. 122; Victor Duculescu, Georgeta Duculescu, Constanța Călinoiu, *op. cit.*, p. 191.
- ⁷³ Gheorghe Tănase Gheorghe, *op. cit.*, p. 148.
- ⁷⁴ *Ibidem*; Cristian Ionescu, *Basic Principles of the Constitutional Democracy*, p. 122.
- ⁷⁵ Gheorghe Tănase Gheorghe, *op. cit.*, p. 148.
- ⁷⁶ *Ibidem*, p. 148-149.
- ⁷⁷ Loius Madelin, *Danton. Man – Revolutionist*, Bucharest, f.a., passim.
- ⁷⁸ Cristian Ionescu, *Basic Principles of the Constitutional Democracy*, p. 123; Victor Duculescu, Georgeta Duculescu, Constanța Călinoiu, *op. cit.*, p. 191.
- ⁷⁹ Gheorghe Tănase Gheorghe, *op. cit.*, p.149-150.
- ⁸⁰ *Ibidem*, p. 150-151; Cristian Ionescu, *Basic Principles of the Constitutional Democracy*, p. 122.
- ⁸¹ Victor Duculescu, Georgeta Duculescu, Constanța Călinoiu, *op. cit.*, p. 192.

- ⁸² Gheorghe Tănase Gheorghe, *op. cit.*, p. 151-152; Oana Ilie, Cornel Constantin Ilie, *op. cit.*, p. 5.
- ⁸³ John Barber, *History of Europe*, Bucharest, 1992, p. 139.
- ⁸⁴ *Ibidem*, p. 152-153.
- ⁸⁵ Jacques Madaule, *History of France*, vol. II, Bucharest, Political Press, 1973, p. 206; John Barber, *op. cit.*, p. 142; Cristian Ionescu, *Basic Principles of the Constitutional Democracy*, p. 123; Victor Duculescu, Georgeta Duculescu, Constanța Călinoiu, *op. cit.*, p. 192; Oana Ilie, Cornel Constantin Ilie, *op. cit.*, p. 5.
- ⁸⁶ John Barber, *op. cit.*, p. 139.
- ⁸⁷ Dan Berindei, *Senate in the Universal History— Models for Constituting the Senate in Romania of the 19th Century*, in „The Document. The Year-Book of the Faculty of Archive Keeping”, New series, XII (2006), p. 75.
- ⁸⁸ Jacques Madaule, *op. cit.*, vol. II, p. 211.
- ⁸⁹ Gheorghe Tănase Gheorghe, *op. cit.*, p. 154-156.
- ⁹⁰ Dan Berindei, *op. cit.*, p. 75.
- ⁹¹ Jacques Madaule, *op. cit.*, vol. I, p. 240.
- ⁹² Gheorghe Tănase Gheorghe, *op. cit.*, p. 154-156; Alexandru Văleanu, *Controlling the Law Constitutionality in the Romanian and Judicial Law*, Bucharest, 1936, p. 20-21; Victor Duculescu, Georgeta Duculescu, Constanța Călinoiu, *op. cit.*, p. 192.
- ⁹³ Andres Maurois, *History of England*, vol. II, p. 70.
- ⁹⁴ Alexandru Văleanu, *op. cit.*, p. 17-18; Victor Duculescu, Georgeta Duculescu, Constanța Călinoiu, *op. cit.*, p. 329; Stephane Rials, *op. cit.*, p. 360-363.
- ⁹⁵ Alexandru Văleanu, *op. cit.*, p. 19; Victor Duculescu, Georgeta Duculescu, Constanța Călinoiu, *op. cit.*, p. 329; *Constitutional Documents of the United Kingdom of Great Britain and of Northern Ireland*, Bucharest, All Beck Press, 2003, p. 79-88; Oana Ilie, Cornel Constantin Ilie, *op. cit.*, p. 4.
- ⁹⁶ Alexandru Văleanu, *op. cit.*, p. 20.